

Kniha Daniel — číslo sto dvacet osm

Prorocký význam Kristova křtu a pokušení: odhalení charakteristik tří světových mocností

Jeff Pippenger

2024-03-10

Pečetění započalo 11. září 2001, když sestoupil mocný anděl z osmnácté kapitoly Zjevení. Jeho sestoupení bylo předobrazeno sestoupením anděla ze Zjevení 10 dne 11. srpna 1840 a také sestoupením Ducha svatého při Kristově křtu. Kristův křest ukazuje vpřed k pozdnímu dešti, jenž sestoupil, když byly strženy velké budovy města New Yorku. Moc shůry započala a zároveň se v té době měla projevit i moc zdola (bezdná propast), neboť Boží slovo nikdy neselhává.

Když byl Kristus pokřtěn, ihned odešel na poušť a postil se čtyřicet dní, načež byl Satanem pokoušen třemi pokušeními. Každé z těchto tří pokušení představuje základní charakteristické rysy každé ze tří mocností, které vedou svět k Armagedonu. Těmito třemi pokušeními byly pýcha, charakteristický rys draka; žádostivost, charakteristický rys šelmy; a opovržlivost, charakteristický rys falešného proroka. Pýcha a sebevyvyšování jsou v klasickém Izajášově popisu znázorněny Luciferem.

Jak jsi spadl z nebe, ó Lucifere, synu jitra! Jak jsi sražen k zemi, ty, který jsi oslaboval národy! Neboť jsi řekl ve svém srdci: Vystoupím na nebesa, nad hvězdy Boží vyvýším svůj trůn; usednu také na hoře shromáždění, na nejzazších stranách severu; vystoupím nad výšiny oblaků; budu podobný Nejvyššímu. Avšak budeš svržen do pekla, do nejzazších končin jámy. Ti, kdo tě uvidí, tě budou bedlivě pozorovat a přemítat o tobě, řkouce: Je toto ten muž, který chvěl zemí, který otřásl královstvími? Izajáš 14,12–16.

Pětkrát Lucifer ve svém srdci prohlašuje: „Já budu.“ Satan, kdysi nazývaný „světloňoš“ (Lucifer), který nyní nese už jen temnotu, je tím, „jenž otřásl národy“. Prorocky je spojován s „národy“, neboť je vůdcem zlé konfederace národů a konfederace kupců ztotožněné v sedmnácté a osmnácté kapitole Zjevení.

„Králové, vladaři a místodržitelé na sebe vložili znamení antikrista a jsou představeni jako drak, který jde vést válku se svatými — s těmi, kdo zachovávají Boží přikázání a mají víru Ježíšovu.“ Testimonies to Ministers, 38.

Při Kristově křtu sestoupil Duch svatý, což předobrazovalo období po 11. září 2001. Po svém křtu pokoušel satan Krista nabídkou, že Mu dá moc, kterou satan používá k vládě nad královstvími světa, neboť při Adamově pádu se satan stal vládcem království světa.

A ďábel ho vyvedl na vysokou horu a v okamžení času mu ukázal všechna království světa. I řekl mu ďábel: Všechnu tuto moc a jejich slávu dám tobě; neboť mně je odevzdána, a komu chci, tomu ji dávám. Jestliže se mi tedy pokloníš, všechno bude tvé. Ježíš mu odpověděl a řekl: Odejdi ode mne, satane; neboť jest psáno: Pánu, svému Bohu, se budeš klanět a jemu jedinému budeš sloužit. Lukáš 4,5–8.

Dvěma hlavními charakteristikami papežského Říma (šelmy) jsou jeho smilstvo a otrávený „pokrm“ a nápoj, které rozdává.

Ale mám proti tobě několik věcí: trpíš tu ženu Jezábel, která si říká prorokyně, aby učila a sváděla mé služebníky ke smilstvu a k požívání obětí modlám. Zjevení 2:14.

„Pokrm“ a nápoj, které poskytuje, jsou její falešná učení.

„Veliký hřích, který je Babylónu přičítán, spočívá v tom, že „napájela všechny národy vínem hněvu svého smilstva.“ Tento opojný kalich, který předkládá světu, představuje falešná učení, jež přijala v důsledku svého nezákonného spojení s velikými této země.“ The Great Controversy, 388.

Šelma katolicismu také svými čarami svádí svět, což je opět něco, co se přijímá vnitřně.

A světlo svíce již v tobě nikdy nezazáří; a hlas ženicha a nevěsty již v tobě nikdy neuslyší; neboť tvoji kupci byli velmoži země; neboť tvými čáry byly svedeny všechny národy. Zjevení 18,23.

Řecké slovo přeložené jako „čarodějnictví“ je pharmakeia, což znamená léčiva. Zlatý pohár v její ruce nepředstavuje pouze nádobu, z níž se pije víno, ale také pohár, v němž jsou připravovány a podávány její magické léčivé lektvary. V dnešním moderním světě se tyto magické lektvary podávají v jehlách, nikoli tolik v poháru. Až se satan zjeví po brzy přicházejícím nedělním zákoně, bude konat zázraky uzdravování. Zázraky spojené s lektvary a falešnými naukami papežství byly znázorněny tím, že satan řekl Kristu, aby učinil zázrak a proměnil kámen v chléb.

Prorocké dějiny před nedělním zákonem i po něm mají tytéž charakteristiky. Období zkoušky obrazu šelmy pro adventismus, vedoucí k nedělnímu zákonu ve Spojených státech, je předobrazem období zkoušky obrazu šelmy pro celý svět. Proto jsme upozorněni, že „tataáž krize přijde na náš lid ve všech částech světa.“

Zázraky satanských uzdravení, které Satan vykoná po vydání nedělního zákona, představují „čáry“ takzvaného lékařství, jež jsou vnucovány v průběhu dějin započatých 11. zářím 2001. Ježíš prohlásil, že „člověk nebude živ jen chlebem, ale každým slovem Božím“. „Pokrm“ Říma tvoří tradice a zvyky, které staví nad Boží slovo.

„V hnutích, která nyní probíhají ve Spojených státech s cílem zajistit pro instituce a zvyklosti církve podporu státu, jdou protestanté ve stopách papeženců. Ba co víc, otevírají papežství dveře k tomu, aby v protestantské Americe znovu získalo nadvládu, kterou ztratilo ve Starém světě. A tomu, co dává tomuto hnutí ještě větší význam, je skutečnost, že hlavním zamýšleným cílem je vynucování zachovávání neděle — obyčej, který vznikl v Římě a který si Řím nárokuje jako znamení své autority. Je to duch papežství — duch přizpůsobování se světským zvykům, úcta k lidským tradicím nad přikázání Boží — který proniká protestantské církve a vede je k tomu, aby vykonaly totéž dílo vyvyšování neděle, které před nimi vykonalo papežství.“ The Great Controversy, 573.

Tradice a zvyk jsou doktrinálním „pokrmem“, jímž šelma nahrazuje Boží slovo, aby tak vyzdvihla své pohanské modlářství.

„Jak se může římská církev očistit od obvinění z modlářství, to nevidíme. Pravda, prohlašuje, že skrze tyto obrazy uctívá Boha; stejně tak činili i Izraelci, když se klaněli před zlatým teletem. Avšak Hospodinův hněv se proti nim roznítil a mnozí byli pobiti. Bůh je prohlásil za bezbožné modláře a týž záznam je dnes v nebeských knihách veden proti těm, kdo uctívají obrazy svatých a takzvaných svatých mužů.“

„A toto je náboženství, na něž protestanti začínají pohlížet s tak velkou přízní a které se nakonec spojí s protestantismem. Toto spojení však nebude uskutečněno změnou v katolicismu; neboť Řím se nikdy nemění. Nárokuje si neomylnost. Změní se protestantismus. Přijetí liberálních myšlenek z jeho strany jej přivede tam, kde bude moci stisknout ruku katolicismu. ‚Bible, Bible je základem naší víry,‘ bylo volání protestantů v Lutherově době, zatímco katolíci volali: ‚Otcové, zvyk, tradice.‘ Nyní mnozí protestanti shledávají, že je obtížné dokazovat své nauky z Bible, a přece nemají mravní odvahu přijmout pravdu, která s sebou nese kříž; proto rychle přecházejí na stanovisko katolíků a, užívající nejlepších argumentů, jaké mají, aby se vyhnuli pravdě, odvolávají se na svědectví Otců a na zvyklosti a předpisy lidí. Ano, protestanti devatenáctého století se ve své nevěře vzhledem k Písmu rychle přibližují katolíkům. Avšak mezi Římem a protestantismem Luthera, Cranmera, Ridleyho, Hoopera a vznešeného šiku mučedníků je dnes právě tak široká propast, jako byla tehdy, když Tito muži vznesli protest, který jim dal jméno protestantů.“

„Kristus byl protestant. Protestoval proti formálnímu uctívání židovského národa, který zavrhl radu Boží proti sobě samému. Řekl jim, že jako učení předkládají příkázání lidí a že jsou předstírači a pokrytci. Jako obílené hroby byli navenek krásní, ale uvnitř plní nečistoty a porušenosti. Reformátoři sahají zpět až ke Kristu a apoštolům. Vyšli ven a oddělili se od náboženství forem a obřadů. Luther a jeho následovníci nevynalezli reformované náboženství. Prostě je přijali tak, jak je předložili Kristus a apoštolové. Bible je nám představena jako dostatečný vůdce; ale papež a jeho pracovníci ji odnímají lidu, jako by byla kletbou, protože odhaluje jejich přetvářku a kárá jejich modlářství.“ Review and Herald, 1. června 1886.

Zázraky uzdravování, které tvoří základ spiritualismu, jsou jejím hlavním artiklem.

„Mnozí se snaží vysvětlit spiritistické projevy tím, že je zcela připisují podvodu a obratnosti rukou ze strany média. Avšak ačkoli je pravda, že výsledky kejklřství byly často vydávány za pravé projevy, došlo také k zřetelným projevům nadpřirozené moci. Tajuplné klepání, jímž moderní spiritismus započal, nebylo výsledkem lidského podvodu ani úskočnosti, nýbrž přímým dílem zlých andělů, kteří tak uvedli jeden z nejúspěšnějších klamů vedoucích k záhubě duší. Mnozí budou polapeni vírou, že spiritismus je pouze lidský podvod; až budou postaveni tvář v tvář projevům, které nebudou moci neuznat za nadpřirozené, budou svedeni a přivedeni k tomu, aby je přijali jako velikou moc Boží.“

„Tito lidé přehlížejí svědectví Písma o divech vykonaných satanem a jeho nástroji. Pomocí satanské moci byli faraonovi kouzelníci uschopněni napodobit Boží dílo. Pavel dosvědčuje, že před druhým příchodem Krista se objeví podobné projevy satanské moci. Příchodu Páně má

předcházet ,působení Satanovo se vši mocí a znameními a lživými zázraky a se všelikým klamem nepravosti‘. 2 Tesalonickým 2,9.10. A apoštol Jan, když popisuje moc působící zázraky, která se projeví v posledních dnech, prohlašuje: ‚A činí veliká znamení, takže i oheň dává sestupovati s nebe na zem před lidmi, a svádí obyvatele země těmi zázraky, kteréžto měl moc činiti.‘ Zjevení 13,13.14. Nejsou zde předpověděny pouhé podvody. Lidé jsou klamáni zázraky, které mají satanovi nástroji moc činit, nikoli těmi, které jen předstírají.“ The Great Controversy, 553.

Falešná učení vystavěná na zvycích a tradicích, spiritistické projevy zázraků, padělaný lékařsko-průmyslový průmysl a spojení církevní moci se státní mocí — to vše jsou znaky šelmy katolicismu. Pýcha je charakteristickým rysem dračí moci. Opovážlivost je charakteristickým rysem falešného proroka odpadlého protestantismu.

Ježíš pak, plný Ducha svatého, se navrátil od Jordánu a byl Duchem veden na poušť, kde byl čtyřicet dní pokoušen od ďábla. A v těch dnech nic nejedl; a když se skončily, potom pocítil hlad. I řekl mu ďábel: Jsi-li Syn Boží, řekni tomuto kameni, ať se stane chlebem. Ježíš mu odpověděl: Psáno jest, že člověk nebude živ toliko chlebem, ale každým slovem Božím. Lukáš 4,1–4.

Domněnka je podstatné jméno, které označuje akt nebo případ, kdy je něco pokládáno za pravdivé bez dostatečných důkazů či průkazu. Zahrnuje vynesení úsudku nebo vyvození závěru na základě neúplných nebo nedostatečných informací. Domněnka může také naznačovat určitou míru jistoty ve vlastním předpokladu, i když nemusí být zcela oprávněná.

Opadlé protestantství přijalo neděli jako Boží den bohoslužby, aniž by pro tuto mylnou představu mělo z Božího slova jediný důkaz; a činí tak, zatímco vědomě vyznává, že je protestantské, jehož heslem je „jen Boží slovo“, nebo jak to vyhlásil Martin Luther: „Sola Scriptura!“ Rozhoduje se ji přijímat na základě tradic a obyčejů římské církve, anebo snad prostě jako přijaté dědictví po svých předcích. Při mocném volání třetího anděla bude jasně odhalena pravda, že z Bible nelze uvést naprosto žádné ospravedlnění pro uctívání slunce, a tehdy ti, kdo budou nadále setrvávat ve své mylné domněnce, přijmou znamení šelmy.

„Jestliže vám bylo předloženo světlo pravdy, které zjevuje sobotu čtvrtého přikázání a ukazuje, že v Božím slově není žádný základ pro zachovávání neděle, a přesto se stále držíte falešné soboty a odmítáte světit sobotu, kterou Bůh nazývá ‚mým svatým dnem‘, přijímáte znamení šelmy. Kdy k tomu dochází?—Když posloucháte nařízení, které vám přikazuje zanechat práce v neděli a uctívat Boha, ačkoli víte, že v Bibli není jediné slovo, které by ukazovalo, že neděle je něčím jiným než obyčejným pracovním dnem, souhlasíte s přijetím znamení šelmy a odmítáte pečeť Boží. Přijmeme-li toto znamení na svá čela nebo na své ruce, musí na nás dopadnout soudy vyhlášené nad neposlušnými. Avšak pečeť živého Boha je vložena na ty, kdo svědomitě zachovávají sobotu Páně.“ Review and Herald, 27. dubna 1911.

Za obecně chápanou slabinu Republikánské strany bývá považována její ochota předpokládat, že její političtí protivníci jsou spravedliví a poctiví, ačkoli ovoce Demokratické strany jasně odhaluje, že jsou dětmi otce lži. Republikáni opakovaně a soustavně berou své politické protivníky za slovo, přestože jim bylo znovu a znovu ukázáno, že jejich protivníci své slovo nikdy nedodrží. Přisuzují

poctivé pohnutky těm, kdo opakovaně neprojevili žádné rozumné ospravedlnění, které by podporovalo chybné republikánské projekce očekávané poctivosti a bezúhonnosti. Je rovněž pravda, že mnozí republikáni odmítají hájit zásadu kvůli osobnímu finančnímu prospěchu nebo kvůli tajným nemravným okolnostem, které umožňují, aby s nimi bylo snadno manipulováno, avšak primárním prorockým atributem Republikánské strany je troufalost.

Je to právě vlastnost opovážlivosti, která je prorocky vyznačena u odpadlých protestantů a která jim umožňuje předstírat, že zaujali vyšší mravní a politické stanovisko, zatímco ve skutečnosti se zřekli svých občanských povinností v prázdném očekávání, že jejich političtí protivníci dodrží své slovo. Velmi rozšířená definice šílenství zní, že člověk zkouší dělat tutéž věc znovu a znovu, a přitom očekává odlišný výsledek; přesto republikáni tvrdí, že jsou to demokraté, kdo byl nakažen šílenstvím, jak se to projevuje v jejich nenávisti k Trumpovi.

Přesto se šílenství republikánů opakovaně projevuje tím, že přistupují na kompromisy pod záminkou, že kompromis je dílem legislativního procesu, zatímco jejich politické kompromisy, o nichž tvrdí, že jsou založeny na zásadě „legislativního procesu“, uzavírají s třídou, která nikdy neustupuje. Demokraté ustupují v politickém procesu pouze tehdy, jsou-li zcela omezeni počtem hlasů stojících proti nim. Nikdy nepředložili důkaz, že by v rámci politického procesu skutečně usilovali o střední cestu. Šílenství republikánů spočívá v jejich opakovaně optimistických očekáváních vůči druhým, která jsou naprosto neopodstatněná.

Naprostá většina těch, kdo podporují Donalda Trumpa, dosvědčí, že nejhorší Trumpovou vlastností je jeho ochota přijímat muže jako podporovatele své agendy, ačkoli dostupné důkazy ukazují, že z Trumpovy strany bylo učinění takové volby naprosto opovážlivé. Opovážlivost je prorockým znakem odpadlického protestantismu. Satan pokoušel Krista citováním Bible, avšak tím zároveň překroutil daný oddíl v neopodstatněnou a nebiblickou zkoušku.

I přivedl ho do Jeruzaléma, postavil ho na vrcholek chrámu a řekl mu: Jsi-li Syn Boží, vrhni se odtud dolů. Neboť je psáno: Svým andělům přikáže o tobě, aby tě ostržili; a na rukou tě ponesou, abys snad nenarazil nohou svou o kámen. Ježíš mu odpověděl: Je řečeno: Nebudeš pokoušet Pána, Boha svého. Lukáš 4,9–12.

Při brzy přicházejícím nedělním zákonu to budou protestanti Spojených států, kdo vezmou biblický příkaz zdržet se práce v sobotní den a překroutí přikázání uctívat Boha v sobotu sedmého dne v uměle vytvořený příkaz, že lidé jsou ve skutečnosti povinni uctívat v den slunce pohanství. Překroutí biblický text v neodůvodněnou a nebiblickou zkoušku.

V tomto studiu budeme pokračovat v příštím článku.

„Viděla jsem, že šelma se dvěma rohy měla dračí ústa a že její moc byla v její hlavě a že dekret vyjde z jejích úst. Potom jsem uviděla Matku nevěstek; že matka nebyla dcerami, nýbrž byla od nich oddělena a odlišná. Měla svůj čas a ten pominul a její dcery, protestantské sekty, přišly poté na scénu a začaly projevovat tutéž mysl, jakou měla matka, když pronásledovala svaté. Viděla jsem, že jak matka upadala v moci, dcery sílily a brzy budou vykonávat moc, kterou kdysi vykonávala matka.“

„Viděla jsem, že jmenná církev a jmenní adventisté nás, jako Jidáš, zradí katolíkům, aby získali jejich vliv a postavili se proti pravdě. Svatí pak budou neznámým lidem, katolíkům málo známým; avšak církve a jmenní adventisté, kteří znají naši víru a naše zvyklosti (neboť nás nenáviděli kvůli sobotě, protože ji nemohli vyvrátit), zradí svaté a udají je katolíkům jako ty, kteří nerespektují ustanovení lidu; totiž že zachovávají sobotu a nedbají na neděli.“

„Potom katolíci vyzvou protestanty, aby pokračovali, a vydají nařízení, že všichni, kdo nebudou zachovávat první den týdne namísto dne sedmého, mají být usmrceni. A katolíci, jejichž počet je veliký, se postaví na stranu protestantů. Katolíci dají svou moc obrazu šelmy. A protestanti budou působit tak, jak před nimi působila jejich matka, aby zničili svaté. Avšak dříve, než jejich nařízení přinese či vydá ovoce, budou svatí vysvobozeni Božím hlasem.“
Spalding and Magan, 1, 2.